

РЕШЕНИЕ

№ 536

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8016** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. С. Г., като пълномощник на П. С. Р. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на кмета на район „И.“ Столична община (СО) по Заявление за достъп до обществена информация от 08.08.2022г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния отказ за предоставяне на достъп до търсената от него информация и моли съда да го отмени и да изпрати преписката на ответника със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Поддържа, че решението за предоставяне, респективно отказът да се предостави обществена информация, следва задължително да бъде в писмена форма и неспазването на това изискване на ЗДОИ представлява особено съществен порок във формата, който е самостоятелно основание за отмяна на акта. В жалбата се съдържа и искане за присъждане на разноски по водене на делото – за държавна такса и за възнаграждение на един адвокат.

Ответникът – КМЕТ на район „И.“ СО, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Я. поддържа, че за да е налице мълчалив отказ следва да има бездействие на органа, който в съответния законов срок не се е произнесъл. Твърди, че в случая не се е стигнало до това да не спазят срока за отговор. Допълва, че има пуснати две писма за уточняване на предмета по ЗДОИ. Заявява, че информацията, която се иска е публична и на сайта на СО има достъпен за всички регистър на всички

общински имоти. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление от 08.08.2020 г. (вх. № РИЛ22-ГР94-951) жалбоподателят Р. е сезирал кмета на район „И.“ СО с искане да му бъде предоставена следната информация, изпратена по електронен път – на електронна поща, а именно: „За стопанисването на колко на брой обекти на общинската собственост отговоря кмета на район „И.“ СО“. Уточнено е, че желае да получи исканата информация в следната форма – копия, предоставени по електронен път, или на интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните.

С писмо с изх. № РИЛ22-ГР94-951-(1)/10.08.2022г. заместник-кметът на район „И.“ СО е указала на жалбоподателя да прецизира искането си (регистрирано с вх. № РИЛ22-ГР94-951/08.08.2022г.) като уточни предмета на исканата от него информация. С последващо писмо, пратено до електронния адрес на заявителя от дата 24.08.2022г. младши експерт от район „И.“ СО е уведомила Р., че за него има изпратено писмо с изх. № РИЛ22-ГР94-951-(1)/10.08.2022г., в което е уведомен, че поради общо формулиране на информацията следва да уточни предмета на исканата информация. Уточнено му е в писмото, че съгласно разпоредбата на чл.29, ал.2 ЗДОИ, ако в 30-дневен срок не уточни предмета на исканата информация, заявлението му ще остане без разглеждане. Ответникът не е ангажирал доказателства за това към кой момент и дали изобщо писмото от 10.08.2022г. е било връчено на жалбоподателя. По делото обаче няма спор (видно от уточняваща молба от 21.11.2022г.), че указанията, дадени с писмо, пратено до електронния адрес на заявителя от дата 24.08.2022г., са достигнали до адресата си. Не се твърди по делото, Р. да е индивидуализирал допълнително искането си за предоставяне на достъп до обществена информация, на основание чл.29 ЗДОИ. Вместо това, на 24.08.2022г. е депозирал пред АССГ процесната жалба (вх. №30931) срещу мълчалив отказ на кмета на район „И.“ СО да се произнесе по Заявление с вх. № РИЛ22-ГР94-951 от 08.08.2020г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в срок, от лице с правен интерес срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.58, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Нормата на чл.4, ал.1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информацията. В случая не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, изключващ приложимостта на нормите на ЗДОИ.

Не е спорно по делото, че ответникът по принцип е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична.

Според изискването на чл.25, ал.1, т.2 ЗДОИ заявлението за предоставяне на достъп до информация следва задължително да съдържа описание на исканата информация. Именно от това описание задълженият субект, в случая кмет на район „И.“ СО, може да обоснове извод, дали исканата информация е обществена по смисъла на определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ и респективно налице ли са основания за ограничаване на достъпа до нея или пък съответно за отказ от предоставяне, предвидени в чл.13, ал.2 и чл.37, ал.1 ЗДОИ. В разпоредбата на чл.29, ал.1 ЗДОИ изрично е предвидено, че когато не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. В този случай, срокът за произнасяне по искането започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация.

От анализа на цитираните норми следва извод, че търсената информация следва да бъде конкретна, а не обща и да е свързана с дейността на задължения субект.

В случая ответникът е бил сезиран с общо, неконкретизирано искане за предоставяне на информация за обекти общинска собственост. Обектите на общинска собственост се определят в зависимост от 2 основни критерия. На първо място според икономическите и физическите характеристики на обектите и тяхното стопанско предназначение. Втори критерий – това е с оглед на основанието и начина на придобиване на обектите от общината. За административния орган не съществува по закон задължението за предоставяне на информация така, както е формулирана и определена общо според задължения по ЗДОИ субект. Само когато молителят конкретизира исканата информация в съответствие с дадения ѝ от законодателя смисъл, то тогава възниква задължение за предоставянето ѝ, ако тя е налична.

За пълнота на мотивите съдът намира за необходимо да отбележи, че информация за обекти общинска собственост може да бъде намерена на сайта на СО, където е публикуван актуален регистър на общинската собственост - https://promise.sofia.bg/spr/publ_spr1. От него, чрез посочване на район и вид на собствеността, излиза информацията относно общинската собственост – регистрационен номер, номер и дата на съставяне на Акта за общинска собственост (АОС), местонахождение по предвижданията на подробния устройствен план (ПУП), описание на имота, предоставени права за управление. Поисканите от заявителя данни са публично достъпни на посочения по-горе линк на страницата на СО и ако същият е искал нещо по-конкретно е следвало да изпълни дадените по реда на чл.29, ал.1 ЗДОИ указания.

По изложените доводи съдът приема, че жалбата срещу мълчаливия отказ на кмета на район „И.“ Столична община по Заявление за достъп до обществена информация, вх. №РИЛ22-ГР94-951/08.08.2022г., е неоснователна и следва да бъде

оставена без уважение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представяван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. С. Р. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на кмета на район „И.“ Столична община по Заявление за достъп до обществена информация от 08.08.2022г.

ОСЪЖДА П. С. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община, район „И.“, представяван от кмета, с адрес: 1309 С., [улица], вх.Б, сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №8016/2022г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова